

4 Οκτωβρίου 2013

Προσευχή σε μια «νεκρή» Γλώσσα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Η Προσευχή αυτή παραδόθηκε από τον ίδιο τον «Κύριον» Ιησού Χριστό (εξ ου και ο χαρακτηρισμός «Κυριακή»), στους μαθητές του, όπως αυτή αναφέρεται στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο στο κεφάλαιο 6.9-13

*Αν αυτή, η Κυριακή Προσευχή, είναι μια νεκρή προσευχή,
τότε νεκρή είναι και η αρχαία ελληνική γλώσσα.*

Η «νεκρή» Προσευχή

Πρωτότυπο στην αρχαία ελληνική γλώσσα

Πάτερ ἡμῶν,
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον,
δοῦς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄμην.

**(μετάφραση - ερμηνεία για παιδάκια [εδώ](#)
για μεγαλύτερα «παιδιά» [εδώ](#))**

<http://www.youtube.com/watch?v=Me-MCFYRHv4> Στο άρθρο του, ο κ. Γ. Μπαμπινιώτης, καθ. Γλωσσολογίας και πρύτανης Πανεπιστημίου Αθηνών, με τίτλο «Η Τελειότητα της “Κυριακής Προσευχής”», που δημοσιεύθηκε στις “Επιφυλλίδες” της εφημερίδας [ΤΟ ΒΗΜΑ](#) της 26.8.2001, μετά την γλωσσολογική ανάλυση, καταλήγει στο εξής συμπέρασμα:

«Το κείμενο της κυριακής προσευχής είναι ένα κείμενο που θα μπορούσε, με επικοινωνιακά - γλωσσικά κριτήρια, να χαρακτηριστεί ως “ιδανικό”. Είναι λιτό, γιατί περιορίζεται σε βασικές πληροφοριακές δομές (επίκληση - ευχές - αιτήματα), σε εξίσου βασικές εξειδικευτικές πληροφορίες (ονοματικά υποκείμενα στις ευχές - διπλά ονοματικά συμπληρώματα στα αιτήματα) και σε ελάχιστες εξειδικεύσεις χρόνου, τόπου και τρόπου.

Με μια εντυπωσιακή οικονομία γλωσσικών μέσων - στο κείμενο χρησιμοποιείται μόνο Προστακτική, με εξαίρεση τη μοναδική διαπιστωτική ρηματική δήλωση, την Οριστική αφίεμεν - επιτυγχάνεται μια ουσιαστική, καίρια και γνήσια μορφή επικοινωνίας, χωρίς ρητορείες, επιτηδεύσεις και περιττό λεκτικό φόρτο. Η συμμετρία και η έντονα αισθητή επανάληψη των ίδιων συντακτικών και μορφολογικών δομών (το γνωστό φαινόμενο του “παραλληλισμού”), που φάνηκε ελπίζω έστω και αμυδρά στη σύντομη ανάλυσή μας, εξασφαλίζει στο κείμενο της κυριακής προσευχής αίσθηση ρυθμού και μέτρου (που δεν θίξαμε εδώ), γεγονός που οδηγεί στην εύκολη πρόσληψη και μνημονική ανάκληση του κειμένου.

Πρόκειται για ένα θαυμαστό, τέλειο στην απλότητα και τη βαθύτητά του κείμενο, που δείχνει ανάγλυφα την εκφραστική δύναμη στην οποία μπορεί να φθάσει η γλώσσα του ανθρώπου, απόρροια της ιδιότητας που μοιράζεται “κατά χάριν” ο άνθρωπος με τον Θεό, απόρροια του πνεύματος .»

Η Κυριακή Προσευχή, το «Πάτερ ημών» δηλαδή, από όλες τις προσευχές, σε όλους τους λαούς, σε όλες τις θρησκείες, είναι η πλέον διαδεδομένη Προσευχή.

Αυτή την προσευχή, δεν υπάρχει έλληνας που δεν την έχει εκφωνήσει.

Το κείμενο της Κυριακής Προσευχής διατηρείται ατόφιο στην πρωτότυπη αρχαία μορφή της, χωρίς ουδεμία αλλοίωση, ούτε κατά κεραία.

Σ' αυτό το κείμενο, δεν υπάρχει καμμία λέξη, επαναλαμβάνω καμμία, που να μη χρησιμοποιείται και σήμερα. Δεν υπάρχει καμμία λέξη που να μην είναι κατανοητό πλήρως και στην ουσία της, το νόημα της.

Αν αυτή, η Κυριακή Προσευχή, είναι μια νεκρή προσευχή, τότε νεκρή είναι και η αρχαία ελληνική γλώσσα.

Πηγή: hamomilaki.blogspot.gr